

ORSZÁGGYÜLÉSI KÉPVISELŐ

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	11 / 1187-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 22. Személyes beadás
Példány:	1
Melléklet:	db
Kezelőiroda:	

Alkotmánybíróság

1015 Budapest, Donáti u. 35–45.

Levelezési cím: 1535 Budapest, Pf. 773.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott országgyűlési képviselők (levelezési cím: Képviselői Irodaház, 1054 Budapest, Széchenyi rkp. 19.) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 37. § (2) bekezdése alapján

u t ó l a g o s n o r m a k o n t r o l l r a i r á n y u l ó i n d í t v á n y t

nyújtunk be, amelynek keretében kérjük, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a mintagazdaságok kialakításáról szóló 1910/2015. (XII. 11.) Korm. határozat [a továbbiakban: Korm. határozat] 3-8., valamint 10. pontja sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, P) cikk (2) bekezdését, T) cikk (1) bekezdését, ezért azokat – az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján közzétételére visszamenőleges hatállyal – semmisítse meg.

1. Az Abtv. 37. § (2) bekezdése alapján az országgyűlési képviselők egynegyede kezdeményezhet utólagos normakontrollt bármely közjogi szervezetszabályozó eszköz ellen. Az Abtv. 45. § (4) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az alkotmánybírósági határozat közzétételét követő naphoz kötött megsemmisítés főszabályától eltérően is meghatározhatja az Alaptörvénnyel ellentétes jogszabály hatályon kívül helyezését, illetve a megsemmisített jogszabály általános vagy egyedi

ügyekben történő alkalmazhatatlanságát, ha ezt az Alaptörvény védelme vagy a jogbiztonság indokolja.

2. A Korm. határozat kifogásolt részei:

3. A „Földet a Gazdáknak!” programhoz kapcsolódóan a Kormány a mintagazdaság kijelölésénél irányadó szakmai kritériumrendszerre, valamint a kijelölés eljárási rendjére vonatkozóan a következő elvi döntéseket hozta.

4. Mintagazdaság lehet magántulajdonú gazdálkodó szervezet, valamint állami ménesgazdaság.

5. Magántulajdonú mintagazdaság állami és nem állami földön egyaránt gazdálkodhat.

6. Mezőgazdasági termelőszervezet magántulajdonú mintagazdasággá a következő feltételek együttes teljesítése esetén jelölhető ki:

a) több megyére kiterjedő, mikro- és kisvállalkozásokat is magában foglaló, az alapanyag piaci árkokázatát kiegyenlítő mechanizmust is tartalmazó, legalább öt éve működtetett termékpálya szintű integráció keretében abból a célból tenyészt, tart, illetve vásárol fel állatot, hogy azokat a részvételével működő és egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport keretében kiskereskedelmi forgalomba kerülő termékként feldolgozzák;

b) közvetlenül vagy egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport tagjaként részt vesz a termékpálya szintű integráció keretében előállított termékek piacbővítésében, azaz ennek érdekében szorosan együttműködik a termékeket feldolgozó vállalkozással a stratégia meghatározásában, napi üzemszervezésben, logisztikában, minőségpolitikában;

c) közvetlenül vagy egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport tagjaként a hosszú távú gazdasági fejlesztés megalapozása érdekében a Kormánnyal stratégiai megállapodást köt vagy kötött;

d) a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény szerinti átlátható szervezetnek minősül;

e) tudományos, kutatás-fejlesztési tevékenységben vesz részt;

f) tevékenysége bekapcsolható a közép- és a felsőfokú agrárszakmai oktatás legalább egy szintjébe.

7. Állami ménesgazdaság mintagazdasággá a következő feltételek együttes teljesítése esetén jelölhető ki:

a) magas színvonalon tenyészt a tevékenységi körébe utalt védett őshonos és egyéb lófajtákat, fenntartja azok állami tulajdonban álló méneseit, a fajta tenyésztési céljának és az állam érdekének megfelelően gazdálkodik a rábízott lóállománnyal, megőrzi és javítja e fajták genetikai értékét;

b) egészben vagy részben állami tulajdonban lévő földeken való gazdálkodással biztosítja a mindenkori lóállomány magas szintű fenntartásához szükséges takarmány előállítását;

c) ápolja a hazai lovassport és lovas kultúra hagyományait;

d) részt vesz a magyar lótenyésztés és lovaskultúra idegenforgalmi célú bemutatásában.

8. A mintagazdaságokat a földművelésügyi miniszter javaslata alapján a Kormány jelöli ki.

10. A mintagazdaság által használt, állami tulajdonban levő föld tartósan a Nemzeti Földalap részét képezi.

3. A Korm. határozat normakontrolljának feltétele annak normatív jellege. Bár a Korm. határozat nem tartalmaz hatályba léptető rendelkezést, a határozat néhány pontja pedig formailag az egyedi feladattűző határozatok mintájára készült (pl. 11-14. pont), ám a Korm. határozat kifogásolt pontjaiban megfogalmazott rendelkezések kivétel nélkül normatív jellegűek. Ráadásul maga a határozat 12. pontja a határidő megjelölésekor a „jelen kormányhatározat kihirdetését követően” fordulatot szerepelteti, noha kormányhatározat kihirdetéséről fogalmilag nem lehet rendelkezni, (mindössze a közzétételére kerülhet csak sor, ráadásul kifejezetten a normatív kormányhatározatokra vonatkozóan), a kihirdetés ugyanis a jogszabály érvényességi kelléke.

A kifogásolt határozat normatív, ezt alapozzák meg egyebek között a normaszöveg alábbi rendelkezései, illetve megfogalmazásai:

Maga a Kormány határozta meg a mintagazdaság kijelölésénél irányadó szakmai kritériumrendszert, valamint a kijelölés eljárási rendjét (3. pont).

Maga a Kormány határozta meg a mintagazdaságok fajtáit: magántulajdonú gazdálkodó szervezetként, valamint állami ménesgazdaságként (4. pont).

A Kormány azt is kinyilatkoztatta, hogy magántulajdonú mintagazdaság állami és nem állami földön egyaránt gazdálkodhat (5. pont).

A mezőgazdasági termelőszervezet magántulajdonú mintagazdasággá válásához szükséges konjunktív feltételeket szintén a Kormány határozta meg (6. pont):

a) több megyére kiterjedő, mikro- és kisvállalkozásokat is magában foglaló, az alapanyag piaci árkockázatát kiegyenlítő mechanizmust is tartalmazó, legalább öt éve működtetett termékpálya szintű integráció keretében abból a célból tenyészt, tart, illetve vásárol fel állatot, hogy azokat a részvételével működő és egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport keretében kiskereskedelmi forgalomba kerülő termékként feldolgozzák;

b) közvetlenül vagy egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport tagjaként részt vesz a termékpálya szintű integráció keretében előállított termékek piacbővítésében, azaz ennek érdekében szorosan együttműködik a termékeit feldolgozó vállalkozással a stratégia meghatározásában, napi üzemszervezésben, logisztikában, minőségpolitikában;

c) közvetlenül vagy egységes irányítás alatt álló vállalatcsoport tagjaként a hosszú távú gazdasági fejlesztés megalapozása érdekében a Kormánnyal stratégiai megállapodást köt vagy kötött;

d) a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény szerinti átlátható szervezetnek minősül;

e) tudományos, kutatás-fejlesztési tevékenységben vesz részt;

f) tevékenysége bekapcsolható a közép- és a felsőfokú agrárszakmai oktatás legalább egy szintjébe.

A Kormány határozta meg az állami ménesgazdaság mintagazdasággá válásához szükséges feltételeket is (7. pont):

a) magas színvonalon tenyészt a tevékenységi körébe utalt védett őshonos és egyéb lófajtákat, fenntartja azok állami tulajdonban álló méneseit, a fajta tenyésztési céljának és az állam érdekének megfelelően gazdálkodik a rábízott lóállománnyal, megőrzi és javítja e fajták genetikai értékét;

b) egészben vagy részben állami tulajdonban lévő földeken való gazdálkodással biztosítja a mindenkori lóállomány magas szintű fenntartásához szükséges takarmány előállítását;

c) ápolja a hazai lovassport és lovas kultúra hagyományait;

d) részt vesz a magyar lótenyésztés és lovaskultúra idegenforgalmi célú bemutatásában.

A Korm. határozat kifogásolt rendelkezései nem feladatkiszabó jellegűek, a normatív rendelkezéseket maga a Kormány alkotta meg. A mintagazdaságok fajtáinak meghatározása, továbbá a mintagazdasággá válás konjunktív feltételrendszere semmilyen jogszabályon nem alapul, kizárólag a Kormány döntésén nyugszik. Valamennyi normatív jogosultsági feltétel (a konjunktív feltételek összessége) a kifogásolt Korm. határozatból fakad.

Álláspontunk szerint a Korm. határozat egyes rendelkezései nemcsak, hogy normatív tartalmúak, tehát a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköznek minősülnek, hanem tartalmi értelemben vett jogszabályi rendelkezéseket tartalmaznak. A fenti érvelés azon az előfeltevésen alapul, hogy az Alkotmánybíróság irányadónak tekinti az 52/1993. (X. 7.) AB határozat [ABH 1993, 407, 408.] óta töretlenül követett gyakorlatát, amelynek értelmében a hatáskör és a támadott szabály alkotmányossági vizsgálatánál nem az aktus elnevezése, hanem a benne foglalt rendelkezések jogi jellege az irányadó.

A Korm. határozat 5. pontja tartalmilag a magántulajdonú mintagazdaság gazdálkodásának és üzemszervezésének megengedő (jogszabályi) rendelkezése, hiszen maga a Korm. határozatból fakad az, hogy magántulajdonú mintagazdaság állami és nem állami földön egyaránt gazdálkodhat. Ez a pont tehát általánosan kötelező magatartási szabályként hatályosul, noha formailag Korm. határozatban jelenik meg.

A Korm. határozat tehát címéből fakadóan is a mintagazdaságok kialakításáról rendelkező norma, így a támadott rendelkezéseinek tartalma szerint minimum normatív kormányhatározatnak minősül, ebből következően annak az Alaptörvénnyel való összhangja az Abtv. 37. § (2) bekezdése alapján utólagos normakontrollra irányuló eljárás keretében az Alkotmánybíróság által vizsgálható. Amennyiben pedig a vizsgált kormányhatározat jogszabályi rendezést igénylő rendelkezéseket tartalmaz, úgy az az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén alapuló jogállamiság követelménye mellett az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésének sérelmét is jelenti, amely szerint „[á]ltalánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg”. Álláspontunk szerint a Korm. határozat 4., 5., 6. és 7., valamint 10. pontja jogszabályi tartalmat jelenít meg. Az alaptörvényi rendelkezés sérelmét jelenti tehát az, hogy a polgárok általános kötelező magatartási szabályt nem jogszabályból meríthetnek, hanem egy jogszabálynak nem minősülő, jelen esetben közjogi szervezetszabályozó eszköznek tekintett jogforrásból.

4. A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény teljes 1. §-a sarkalatos rendelkezéseket tartalmaz. Az 1. § (3) bekezdése az alábbiakról rendelkezik: Külön

törvény az integrált mezőgazdasági termelésszervezést végző szervezetek működési sajátosságaira tekintettel, az e törvényben foglaltaktól eltérő szabályokat is megállapíthat a föld használatának az integrált termelésszervezésben való hasznosítás céljából történő megszerzésére.

E törvény 1. §-ához készült indokolás nem hagy kétséget a szabályozás célját illetően: „Az Alaptörvény 2012. december 22-én hatályba lépett harmadik módosítása nyomán a P) cikk (2) bekezdése szerint a termőföld és az erdők tulajdonjogának és hasznosításának feltételeit sarkalatos törvény határozza meg. Erre tekintettel a törvény hatályát indokolt a mező- és erdőgazdasági földek forgalmával kapcsolatos rendelkezésekre szűkíteni, és az ezen kívül álló további szabályokat külön törvényben megállapítani. Így kikerülnek a földforgalmi törvény hatálya alól a birtokrendezésre, a földhasználati nyilvántartásra, az agráröröklésre és a földhöz kapcsolódó támogatási jogosultságokra vonatkozó rendelkezések.

A földforgalmi törvény a mező- és erdőgazdasági hasznosítású föld (a továbbiakban: föld) tulajdonjogának megszerzésére, a földön haszonélvezeti jog alapítására, a föld használatára, továbbá a szerzési korlátozások ellenőrzésére és a helyi földbizottságra vonatkozó rendelkezéseket állapítja meg. **Külön törvény rendelkezik a mezőgazdasági üzemekről és az integrált mezőgazdasági termelésszervezést végző szervezetekről, azonban lehetővé kell tenni, hogy ezen külön törvények a tulajdoni- és használati viszonyok sajátosságaira tekintettel, a földforgalmi törvényben foglaltaktól eltérő szabályokat is megállapíthassanak a föld és a hozzátartozó mezőgazdasági felszerelés tulajdonjogának, használatának üzemi hasznosítás céljából történő megszerzésére, illetve a föld használatának az integrált termelésszervezésben való hasznosítás céljából történő megszerzésére.**”

Az integrált mezőgazdasági termelés- és piacszerzés a kifogásolt Korm. határozat 6. pontjában alaposan körülírt, ebből adódóan rögzíthető, hogy a mintagazdaság integrált mezőgazdasági termelésszervezést (is) jelent. Ha az Alkotmánybíróság nem azonosul ezen nyelvtani és logikai értelmezéssel, kizárt, hogy a mintagazdaság a "más mezőgazdasági üzem" kategóriájába ne tartozna bele.

Mindezek alapján egyértelmű, hogy a P) cikk (2) bekezdésére és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény hatályára [1. §] figyelemmel mind az integrált mezőgazdasági termelésszervezésről, mind más mezőgazdasági üzemekről sarkalatos törvénynek kell rendelkeznie.

Álláspontunk szerint a Korm. határozat kifogásolt rendelkezéseinek a többsége az Alaptörvény alapján kizárólagos törvényalkotási tárgykörbe tartozó rendelkezéseket állapít meg. Az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdése szerint az integrált mezőgazdasági termelésszervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvény határozza meg. Ez a sarkalatos törvény mind a mai napig nem született meg, az integrált mezőgazdasági termelésszervezés mintagazdaság formájában való leképeződése mindösszesen a támadott Korm. határozatból fakad.

Magának a Korm. határozatnak a fogalmi szókészlete sem tudja palástolni, hogy az Alaptörvény előírta sarkalatos törvény hiányára épít a szabályozás. Példaként: a mezőgazdasági termelőszervezet jelenik meg a szabályozás alanyaként (6. pont), több konjunktív feltétel (6. pont a) és b) alpontja) az integrált mezőgazdasági termelésre utal (termékpálya szintű integráció keretében való állattartás és kiskereskedelmi forgalomba kerülő terméként való feldolgozás; termékpálya szintű integráció keretében előállított termékek piacbővítése).

Mindezek alapján a Korm. határozat 4., 6-7., valamint 10. pontja az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdésébe ütközik.

5. Az Alkotmánybíróság a „Földet a gazdáknak!” Program keretében az állami tulajdonú földek földművesek részére történő értékesítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1666/2015. (IX. 21.) Korm. határozat 2. pontja alaptörvény-ellenességének megállapításáról és megsemmisítéséről című 36/2015. (XII. 16.) AB határozatában (a továbbiakban: ABH) megállapította, hogy a „Földet a gazdáknak!” Program keretében az állami tulajdonú földek földművesek részére történő értékesítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1666/2015. (IX. 21.) Korm. határozat 2. pontja sérti az Alaptörvény 38. cikk (3) bekezdését, ennek következtében alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisítette. Az Alkotmánybíróság a határozat indokolásában megállapította, hogy a Korm. határozat megsemmisített pontja normatív, mert kötelező magatartási szabályt ír elő a Kormány, illetve alárendelt szerve vonatkozásában. A Jat. 23. § (1) bekezdés b) pontja alapján a Kormány normatív határozatban azonban kizárólag szervezetét és működését, tevékenységét, valamint cselekvési programját szabályozhatja. Az állami tulajdonú földterületek értékesítéséből származó bevétel felhasználásának meghatározása azonban nem tartozik a Kormány szervezetét, működését, tevékenységét vagy cselekvési programját érintő olyan normák közé, amelyről a Kormány határozatban rendelkezhetne, mert az Alaptörvény 38. cikk (3) bekezdése értelmében „[n]emzeti

vagyont csak törvényben meghatározott célból lehet átruházni.” Az Alaptörvény 38. cikk (3) bekezdése az adott tárgykör (nemzeti vagyon átruházásának célja) vonatkozásában az arra előírt jogforrási szint meghatározásával lényegében kivonta az adott tárgykör szabályozását a Kormány hatásköréből, hiszen a nemzeti vagyon átruházásának céljáról sem kormányrendeletben, sem kormányhatározatban nem lehet rendelkezni.

Jelen esetben az Országgyűlés az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdésében előírt sarkalatos és kizárólagos törvényhozási hatáskörét elvonva a Kormány határozatban állapította meg a mezőgazdasági termelőszervezetekre vonatkozó szabályozást annak ellenére, hogy a Jat. rendelkezései szerint a Kormány normatív határozatban kizárólag a szervezetét és a működését, a tevékenységét, valamint a cselekvési programját szabályozhatja. A támadott rendelkezések viszont egyáltalán nem tartoznak e szabályozási tárgykörbe, ráadásul mivel sem a mezőgazdasági termelőszervezetek, sem a magántulajdonú mintagazdaságok nem tartoznak a Kormány szervezetébe, működésébe, tevékenységébe, valamint cselekvési programjába, a kifogásolt szabályozás kirívóan sérti az Alaptörvény P) cikk (2) bekezdésében foglaltakat, ezáltal pedig a T) cikk (1) bekezdésének sérelme révén az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén alapuló jogállamisági követelményt. Amint arra Stumpf István alkotmánybíró rámutatott az ABH-hoz fűzött párhuzamos indoklásában: „[119] Ha tehát egy kormányhatározatban szereplő szabály a fentiekben meghatározotton kívüli szervre vagy személyre vonatkozó kötelező normatív szabályozást fogalmaz meg, azzal egyrészt közvetlenül megsérti Alaptörvény T) cikk (1) bekezdését, mivel általánosan kötelező magatartási szabályt nem jogszabályként alkot meg, másrészt a Jat.-ot, és ezáltal az Alaptörvény B) cikkével szembekerül.”

Az, hogy egy közjogi szervezetszabályozó eszköz, ami a polgárookra vonatkozóan semmilyen szabályozást nem tartalmazhat, maga vállalja fel az általánosan kötelező magatartási szabály kialakítását, a jogalkotói hatáskörrel való önkényes visszaélés kirívó esete. Az, hogy egy, deklaráltan nem normatívnak tekintett kormányhatározat egy hiányzó, ráadásul sarkalatos törvény szabályozási tárgykörébe tartozó kérdéskör alapvető szabályozását valósítja meg, példátlan a rendszerváltást követő jogalkotás tárgykörében. Az alkotmányozó döntése nem véletlenül jelölte ki az integrált mezőgazdasági termelészervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokat sarkalatos törvényi szabályozásként. Az

Alaptörvényben előírt jogforrási szint meghatározásával az alkotmányozó Országgyűlés lényegében kivonta az adott tárgykör szabályozását a Kormány hatásköréből, hiszen az integrált mezőgazdasági termelészervezésre és a családi gazdaságokra, továbbá más mezőgazdasági üzemekre vonatkozó szabályokról sem kormányrendeletben, sem kormányhatározatban nem lehet rendelkezni. Ha a Kormány eredeti kormányrendeletben nem szabályozhat egy kérdést, akkor teljességgel kizárt, hogy a Kormány határozatban tehesse ugyanezt.

Salamon László alkotmánybíró az ABH-hoz fűzött párhuzamos indokolásában helytállóan vezette le a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmét: „[88] ... egyértelmű, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz nem általánosan kötelező, hanem csak az adott (vagy az általa irányított) szervre, és a szabályozásának tárgya is szigorúan behatárolt. Egyértelmű az is, hogy jogszabállyal nem lehet ellentétes (azonban az Alaptörvénnyel való ellentét tilalmáról konkrét rendelkezést a Jat. nem tartalmaz), ez az Alaptörvényből és más törvényből vezethető le”. Salamon alkotmánybíró egyértelművé teszi: „Ha elfogadnánk, hogy a közjogi szervezetszabályozó eszköz jogszabály-ellenessége önmagában nem alapozza meg annak megsemmisítését, akkor ennek következtében a jogrendszerben párhuzamosan létezhetnének az alaptörvényi legitimációval rendelkező jogszabályok, valamint az azokkal ellentétes, azok hatását lerontó, csak törvényi szinten legitimált közjogi szervezetszabályozó eszközök, mely utóbbiak jogrendszerből való kiiktatására - konkrét alaptörvény-ellenesség hiányában - nem is lenne lehetőség. Ez ugyancsak nem egyeztethető össze az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésébe foglalt jogállamiság követelményével. [A jogrendszer koherenciájának követelményéből következően - külön figyelemmel az Alaptörvény T) cikk (3) bekezdése rendelkezéséből folyó következményekre - a közjogi szervezetszabályozó eszközök Alaptörvénybe ütközésének evidens tilalma magából az Alaptörvényből is levezethető.] [92] Álláspontom szerint - a fentiekből következően - pusztán az, ha egy közjogi szervezetszabályozó eszköz jogszabállyal ellentétes, megvalósítja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság sérelmét.”

6. A Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (a továbbiakban: Tv.) meghatározza a Nemzeti Földalap rendeltetését [1. § (3) bekezdés], továbbá kinyilatkoztatja, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet hasznosítására és nyilvántartására, a Nemzeti Földalap feletti tulajdonosi jogok gyakorlására a Tv.-ben foglaltakat kell alkalmazni [2. §]. A Tv. 15. § (2)

bekezdése szerint a Nemzeti Földalapba tartozó földrészleteket a (3) bekezdésben foglalt földbirtok-politikai irányelvek szerint kell hasznosítani.

A Korm. határozat 10. pontja rögzíti, hogy a mintagazdaság által használt, állami tulajdonban levő föld tartósan a Nemzeti Földalap részét képezi. Mivel a Korm. határozat 8. pontja szerint a mintagazdaságokat a földművelésügyi miniszter javaslata alapján a Kormány jelöli ki, a Kormány ezzel a döntésével maga váltja ki a joghatást: a mintagazdaságok kijelölésével az általuk használt, állami tulajdonú föld a Nemzeti Földalap része marad. Teszi ezt a Kormány annak ellenére, hogy a Tv. szerint nem a Kormány, hanem az Országgyűlés határozza meg a birtokpolitikai irányelveket. A támadott Korm. határozat rendelkezései szerint a tulajdonosi jogról, valamint a joggyakorlásról nem a Tv., hanem a támadott Korm. határozat rendelkezik, vagyis a Korm. határozat 8. és 10. pontja tételesen ellentétes a Törvény 2. §-ával és a 15. § (2)-(3) bekezdésével. A fent kifejtettek szerint ezzel a jogalkotói magatartásával a Kormány megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a T) cikk (1) bekezdését is, továbbá a szabályozás a P) cikk (2) bekezdésével is ellentétes.

A „Földet a gazdáknak!” Program keretében az állami tulajdonú földek földművesek részére történő értékesítésének folytatásához szükséges intézkedésekről szóló 1062/2016. (II. 25.) Korm. határozat viszi tovább az állami tulajdonú földek értékesítését, mert ennek a határozatnak a 6. pontja „visszavonta” a korábbi: A Kormány visszavonja a „Földet a gazdáknak!” Program keretében az állami tulajdonú földek földművesek részére történő értékesítéséhez szükséges intézkedésekről szóló 1666/2015. (IX. 21.) Korm. határozatot. A kifogásolt Korm. határozat 3. és 8. pontjából tételesen következik, hogy a Korm. határozat 4-7. pontjában megjelöltek alkalmazása a Földet a gazdáknak! Program jelenlegi végrehajtása során kötelező: a mintagazdaság ugyanis kivételt jelent az állami földek értékesítése alól. Mivel ez a tárgykör a Tv. szabályozási területe, és a Kormány azzal, hogy joghatással járó, jogszabályban nem alkalmazott fogalmat és kategóriát vezet be, e rendelkezéssor (4-7. pont alattiak) éppen a 3. és 8. pontban foglaltakra tekintettel jogszabályi rendezést igénylő normatív szabályozást valósít meg. A Tv. nem ismeri a Korm. határozatban megjelölt fogalmakat, kategóriákat, ezért a Korm. határozat 4-7. pontjai a Tv. 15. §-ába ütköznek, mivel a földrészletek hasznosítása a Tv. 15. §-a alapján az ott meghatározott földbirtokpolitikai irányelvek alapján történik, nem pedig a Korm. határozatban kifejtett

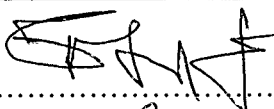
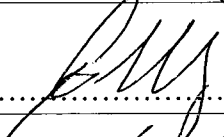
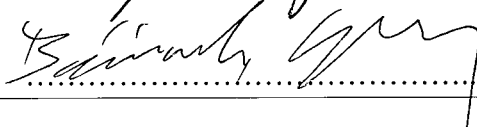
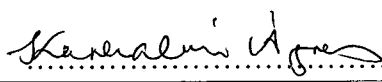
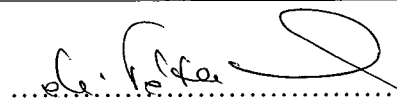
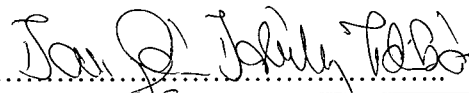
feltételrendszer szerint történik. A Korm. határozat tehát megkerüli a Tv. rendelkezéseit annak ellenére, hogy maga a hasznosítandó földterület a Tv. hatálya alatt áll.

A fent kifejtettek szerint ezzel a jogalkotói magatartásával a Kormány megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a T) cikk (1) bekezdését is, továbbá a szabályozás a P) cikk (2) bekezdésével is ellentétes.

Kérjük, a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a mintagazdaságok kialakításáról szóló 1910/2015. (XII. 11.) Korm. határozat 3-8., valamint 10. pontja a fentiek szerint ellentétes az Alaptörvény több rendelkezésével, és tekintettel arra, hogy az Alaptörvénnyel ellentétes helyzet kizárólag ezáltal szüntethető meg, szükségesnek látjuk a támadott rendelkezések közzétételükre visszamenőleges hatályú megsemmisítését.

Budapest, 2016. június 10.

Tisztelettel,

1.	TÓBIA'S FÖZSET	
2.	Göögös Zoltán	
3.	Dr. Bárándy Gergely	
4.	KUNHALMI ÁGNES	
5.	DR. ISTVÁN BERTACCHIO	
6.	BÁNYÓCSEI ZOLTÁN LUDVIG	
7.	Dr. János Zoltán	

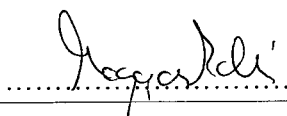
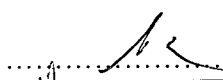
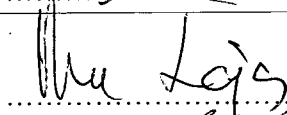
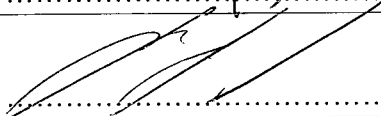
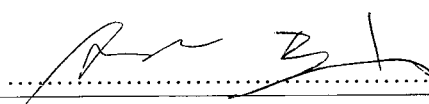
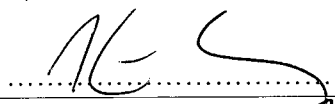
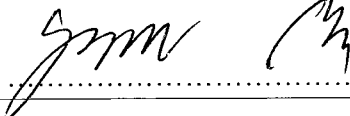
feltételrendszer szerint történik. A Korm. határozat tehát megkerüli a Tv. rendelkezéseit annak ellenére, hogy maga a hasznosítandó földterület a Tv. hatálya alatt áll.

A fent kifejtettek szerint ezzel a jogalkotói magatartásával a Kormány megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, valamint a T) cikk (1) bekezdését is, továbbá a szabályozás a P) cikk (2) bekezdésével is ellentétes.

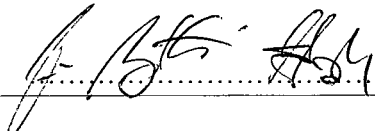
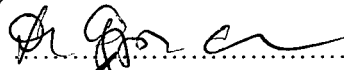
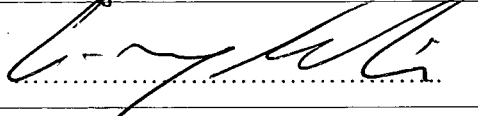
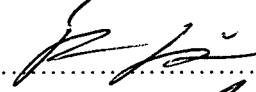
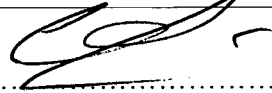
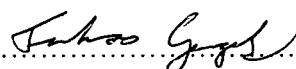
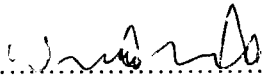
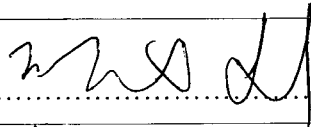
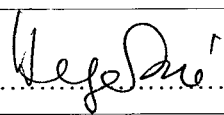
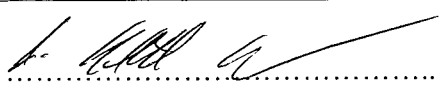
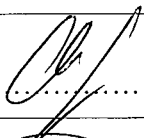
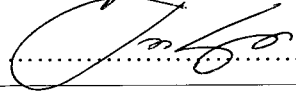
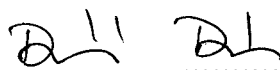
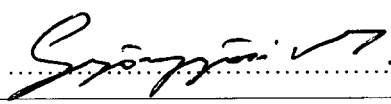
Kérjük, a tisztelt Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a mintagazdaságok kialakításáról szóló 1910/2015. (XII. 11.) Korm. határozat 3-8., valamint 10. pontja a fentiek szerint ellentétes az Alaptörvény több rendelkezésével, és tekintettel arra, hogy az Alaptörvénnyel ellentétes helyzet kizárólag ezáltal szüntethető meg, szükségesnek látjuk a támadott rendelkezések közzétételükre visszamenőleges hatályú megsemmisítését.

Budapest, 2016. június 10.

Tisztelettel,

1.	MAGYAR ZOLTÁN	
2.	Vásárhelyi Péter	
3.	RIG LÁJOS	
4.	Dr. Lukács István György	
5.	Andor Balázs	
6.	Kukcsán György	
7.	Egyed Zoltán	

8.	KORDOS ATTILÁ	Kordos
9.	HORVÁTH LÁRÓ	Horvath
10.	DR. LŐRÉNY ZSOLT	d. Lörény
11.	dr. Varga László	V. L.
12.	MESTERHÁZY ATTILÁ	M. H. A.
13.	Kovács Zoltán	K. Z.
14.	KISS LÁSZLÓ	K. L.
15.	Szabó Sándor	S. S.
16.	Tóth László	T. L.
17.	TELEKI LÁSZLÓ	T. L.
18.	VÉGEZ ÁRPÁD	V. Á.
19.	DR. SZÉCSA ISTVÁN	d. S.
20.	TÓTH CSABA	T. C.
21.	HERINGES ANITA	H. A.
22.	HARANGSÓ GÁBOR	H. G.

8.	DR. APA'TI KIVÁ'N	
9.	DR. GYÜRE CSABA	
10.	SZÁVAY ISTVÁN	
11.	BANA TIBOR	
12.	KEP'LI LAJOS	
13.	FARKAS GERGELY	
14.	SNEIDER TAMÁS	
15.	NOVÁK ELŐD	
16.	Z. KARPÁI DÁNIEL	
17.	HEGEDŰS BRÁNTA	
18.	DR. STUAT GÁBOR	
19.	Volner János	
20.	VONA GÁBOR	
21.	DÜRÖ DÓRA	
22.	GYÖNGYÖSI MÁRTON	

23.	Hörköny Derső	Alkony
24.	Dr. Hiller István	Kunfer-
25.	Gör Nándor	Gör
26.	JENEFER MÁRIA	Jenefer
27.	BURÁNY SANDOR	Burány Sándor
28.	MOLNAR ZSOLT	Molnár
29.	DR. BAKÁCI LÁKOS	Bakácsi
30.	Sallai L. Benedek	Sallai
31.	Schiffer Andras	Schiffer
32.	Schmuck Ernőpál	Schmuck
33.	Dr. SZÉL BERNADÉTI	Szél
34.	IKOTY ISVÁN	Ikoty
35.		
36.		
37.		